

เปรนปรีดา ทองถาน. 2555. ภูมิทัศน์วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ต่อแหล่งท่องเที่ยว
จังหวัดบึงกุ่ง ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ดร. คลุณย์ ไกรวรรณะกุล

บทคัดย่อ

ผลงานการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษา เรื่องภูมิทัศน์วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้
ต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกุ่ง ประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์สำรวจภูมิทัศน์วัฒนธรรมของ
ทรัพยากรการท่องเที่ยว จังหวัดบึงกุ่ง ศึกษาการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้สำหรับแหล่งท่องเที่ยว
จังหวัดบึงกุ่ง และเสนอแนวทางในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับ
ได้ต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกุ่ง ประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพประกอบไปด้วยการศึกษา
ภาคสนาม โดยการการสัมภาษณ์แบบนิโครงสร้าง (Structured Interview) การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก
รายบุคคล (In-depth interview) และการสำรวจพื้นที่ (Area Frame Survey) เพื่อให้ได้ข้อมูล
ที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุด จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ว่าทกรรม
(Discourse Analysis) เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลง
ที่ยอมรับได้ต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกุ่ง ประเทศไทย

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางภูมิทัศน์วัฒนธรรมทั้ง 5 แหล่ง ของจังหวัด
บึงกุ่ง ได้แก่ วัดสว่างอารมณ์ (ถ้ำศรีชิน), วัดอ่างศิลาวาสและแกลงอาง, หนองกุคกิ้ง, ภูเขา
(วัดเจดีย์วิหาร) และบึง ใจหลัง ซึ่งมีความพิเศษทางสถาปัตยกรรม เช่น สถาปัตยกรรมไทย
กล่าวคือหุ่น泥มีการอしゃเหล็กแหล่งท่องเที่ยวทางภูมิทัศน์วัฒนธรรมในการทำการประมง ทำยาสมุนไพร
และเกษตรกรรม เพื่อเป็นการสร้างรายได้เสริม ดังนั้นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางภูมิทัศน์
วัฒนธรรม จังหวัดบึงกุ่ง จึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นแนวทางในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมและการ
เปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกุ่ง ประเทศไทย มีดังนี้ 1. การคุ้มครอง
2. การรักษาให้คงสภาพ 3. การบูรณะปฏิสังขรณ์ 4. การสร้างเขื่อนใหม่ 5. การปรับปรุงไขชันใช้สอยใหม่
6. การพัฒนาและการสร้างสรรค์ใหม่

Prempreeda Tongla. 2012. Cultural Landscape and Limit of Acceptable Change in Tourism; Bungkan Province, Thailand. Master of Business Administration Thesis in Tourism Management, Graduate School, Khon Kaen University.

Thesis Advisor: Dr. Donruetai Kovathanakul

ABSTRACT

The research "Cultural Landscape and Limit of Acceptable Change in Tourism; Bungkan Province, Thailand" aims to 1) survey cultural landscape of tourism resources in Bungkan Province; 2) analyze the cultural limit of acceptable change in tourism; Bungkan Province; and 3) propose the management guideline for the cultural landscape and limit of acceptable change in tourism; Bungkan Province.

The research methodology applies the qualitative research, by adaptive field research. The research tool is the structured interview form, in-depth interview and area frame survey, and conducting the facts. Analyzing the data by content and discourse analysis. Finally, the researcher proposed the management guideline for the cultural landscape and limit of acceptable change in tourism; Bungkan Province, Thailand.

This study found that five cultural landscape attractions in Bungkan Province consist of Sawang Arom Temple, Ahong Silawas Temple, Nong Gud Thing, Phutok (Jeti Ya Kiree Viharn Temple), and Bung Khong Long. All destinations have the combination associated with the communities' way of life community. The villagers exploit the cultural landscape for fishing, plant variety of vernacular herbs, and agriculture that generate additional income. Thus, the conservation cultural landscape tourism in bungkan province is necessary. Regard these reasons, the management guidelines for "the cultural landscape and limit of acceptable change in tourism; Bungkan Province, Thailand" is shown six significant as follows; 1) maintenance, 2) preservation 3) restoration, 4) reconstruction, 5) adaptation, 6) development and creation.